

[Mølgaard]

andet regeringsparti til fordel for et friere boligmarked, at der burde kunne komme noget bedre ud af den indbyrdes dialog blandt regeringspartierne. Et spekulationsfrit, ja, i det hele frit boligmarked burde man kunne nå frem til ved et frugtbart samarbejde.

Så frugtbart skulle det altså ikke være denne gang. De positive kræfter inden for disse partier fik ikke magt nok til at bryde med den dårlige, gammeldags boligpolitiske linje denne gang.

Yderligere omkostningsskruebevægelser i byggeri og boligsektor, øgede byrder til lejere og skatteborgere, uden at vi når nærmere hen mod ligevægtstilstande på boligmarkedet er perspektivet i disse lovforslag. Fortsat kapitalisering og spekulation og underforsynings-, respektive overforsyningstendenser på isolerede afsnit af boligmarkedet er en del af prisen.

Ved førstebehandlingen af dette boliglovforslagskompleks måtte vi fra retsforbundets side markere en kølig tone over for hele forslagssettet, og der er såmænd ingen ændring heri. Det skal da vel erkendes, at det hele såmænd ikke er blevet så forfærdelig meget mere trekantet af, at de radikale er steget på forslagssettet, men det er heller ikke blevet væsentlig bedret. Vi mener nok, at der er nogle af de ændringsforslag, der er kommet til senere, som kan hjælpe lidt på ét og andet, men det er absolut smårettelser og småforbedringer, man vil kunne opnå igennem disse.

Det er for så vidt ikke så overraskende endda: hovedsigtet med disse reguleringslove ændres der jo intet ved, og da netop dette hovedsigte efter vor opfattelse er så fortvivlende forkert, er det også med behersket glæde, vi støtter visse ændringsforslag, men det gør vi da. Unægtelig må vi også bestemt vende os mod en række andre ændringsforslag, som vi må anse for afgjorte tilbageskridt og fejltrinnsforsøg.

Lidt statistik er måske ikke så forfærdelig meget oplysende, svarende til gamle dages lygtepæle, men man kan forsøge at holde sig til det. Vi agter at stemme for 69 af de stillede 136 ændringsforslag, og det er, som man vil kunne regne ud, godt og vel halvdelen. Vi kommer dermed til at stemme med regeringen, med fremskridtspartiet, med de konservative, med DKP og med VS i vekslende spørgsmål.

Om de manglende sociale kriterier ved den såkaldt midlertidige støtte til boligbyggeriet og den ekstra udpungning, der er lagt op til ved ændringsforslagene, skal jeg sige, at det er noget af det, vi især har at indvende mod dette ene af lovforslagene med tilhørende ændringsforslag. Loven om boligbyggeri, såkaldt forbedrede finansieringsregler, er i hvert fald kun bedre for nogle. Nedsættelse af basisrente bagud er da også en uting blandt dette lovforslags ugræs i øvrigt.

På lejelovsforslagets område er der visse ændringsforslag både fra regeringen og DKP, som vi kan støtte. Der er en række rimelighedsforbedringsforslag, men visse reguleringsskærpselsforsøg fra DKPs side kan vi dog ikke medvirke til.

DKPs reguleringstrang kommer endnu kraftigere til udfoldelse vedrørende den midlertidige regulering af boligforholdene, og i det store og hele vender vi os derimod.

Fremskridtspartiet, de konservative og kristeligt folkeparti vil have prisforhøjelser på den omkostningsbestemte husleje. Det vil straks udløse værdistigninger på fast ejendom, og så vidt jeg har forstået, finder man, det også er helt i orden fra den side, hvorfra man jo konsekvent anser sociale nødtilfælde for at være ensidigt placeret hos velgarderede. Vi deler ikke dette syn. Vi ønsker gerne et frit boligmarked, men det skal også være spekulationsfrit, og vi kan ikke gå med til et lovforslag som det, man kommer med fra denne side.

Især regeringen har stillet ændringsforslag vedrørende den midlertidige regulering af boligforholdene, og de ændringsforslag, der foreligger fra den side, kan vi i stort omfang støtte.

Andelsboligforeningsforslaget skal jeg ikke dvæle meget ved, men jeg må dog betvivle dets effekt og det heldige i at skaffe det, man så pænt kalder inflationssikringsmulighed, også i denne sektor. Er det ad den vej, værdistigninger skal bekæmpes, ved at brede dem ud til lidt flere? Lejernes ligeret styrkes ikke ligefrem ad den vej.

Endelig om ejerlejlighedsloven. Vi må have skabt et spekulationsstop på dette område. Det er en ganske modsat vej, men den fører til gengæld frem. Lad mig for en ordens skyld understrege, at det er opdelingen af den bestående lejeboligmasse i ejerlejligheder, der rummer den kolossale spekulations-